

Η Αγία Μάρτυς Σεβαστιανή

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Στα χρόνια του αυτοκράτορα Δομετιανού κατά το έτος 82, ζούσε στην πόλη του Μαρκιανού η Αγία αυτή Σεβαστιανή, κηρύττοντας τον Χριστό και συκοφαντήθηκε στον ηγεμόνα Σέργιο ως Χριστιανή. Αφού παρουσιάσθηκε λοιπόν μπροστά του, ομολόγησε ότι πιστεύει στον Χριστό και ότι διδάχθηκε και βαπτίσθηκε από τον Απόστολο Παύλο και ό-τι είναι έτοιμη να πεθάνει για τον Χριστό. Γι' αυτό αρχικά την έδειραν σε όλο το σώμα με σφαίρες μολυβένιες, έπειτα την έβαλαν στη φυλακή. Ε-κεί της εμφανίσθηκε ο Απόστολος Παύλος και της είπε· «Χαίρε και μη λυπάσαι, διότι θα πας δεμένη και στη δική σου πατρίδα για την ομολο-γία του Χριστού». Μετά λοιπόν από επτά ημέρες την έβγαλε ο άρχοντας από την φυλακή. Και αφού έκαψε δυνατά ένα καμίνι, διέταξε να βάλουν σ' αυτό την Αγία. Τότε την ερριξαν στο καμίνι και έμεινε μέσα αρκετή ώρα. Παραμένοντας όμως άβλαβής, βγήκε έξω και έκανε όλους να θαυ-μάζουν και να απορούν πολύ. Κατόπιν, την ώρα που η Μάρτυς προσευ-χόταν, έγινε ένας θόρυβος από τον ουρανό και μία αστραπή και βροντή. Έπεσε ακόμη και τόσο πολύ χαλάζι, ώστε έσβησε τη φωτιά της καμίνου, αλλά και πολλοί από αυτήν τη χαλαζόπτωση κινδύνεψαν να πεθάνουν. Αλλά και αυτός ο ηγεμόνας έφυγε από το φόβο του με όσους παρευρίσκονταν εκεί.

Μετά από αυτά της λέει ο ηγεμόνας· «Ποιά είσαι εσύ; και ποιά είναι η κατάσταση σου; και από ποιά χώρα κατάγεσαι»; Η Αγία όμως σιωπούσε. Μαθαίνοντας όμως από τους παρευρισκομένους, ότι ήταν από την μητρόπολη της Ηράκλειας, την έστειλε δεμένη στον εκεί ηγεμόνα.

Τότε Άγγελος Κυρίου της εμφανίστηκε και της είπε· «Έχε θάρρος θυγατέρα, διότι όταν θα παρουσιασθείς στον ηγεμόνα, τότε εγώ θα είμαι μαζί σου». Φθάνοντας λοιπόν στην Ηράκλεια, παρουσιάσθηκε στον ηγεμόνα, ο οποίος αφού την κρέμασε επάνω σε ξύλο, που ήταν σαν μάγγανος, καταξέσχιζε το σώμα της για διάστημα τριών ωρών. Και οι μεν σάρ-κες της Αγίας ενώ κόβονταν, ευωδίαζαν, ενώ η ίδια με σιωπή προσευχό-ταν, ώστε έλεγαν όλοι, ότι δεν πάσχει σώμα έμψυχο και ζωντανό, αλλά άψυχο. Αφού την κατέβασε από τον μάγγανο, την έρριξε στα θηρία, για να την φάνε. Ένα μεγάλο όμως λιοντάρι πλησίασε κοντά στην Αγία, και – παράξενα – με ανθρώπινη φωνή την μεν Μάρτυρα του Χριστού ε-παινούσε και μακάριζε, ενώ τους άπιστους και παράνομους έλεγχε και κατηγορούσε. Έπειτα αφέθηκε και μία λέαινα κατά της Αγίας, η οποία, πλησιάζοντας κοντά, στάθηκε στο άλλο πλευρό της Μάρτυρος. Και λοι-πόν στέκονταν τα δύο λιοντάρια, το ένα από τα δεξιά και το άλλο από τα αριστερά της Αγίας, σαν αρνιά άκακα.

Επειδή λοιπόν ο ηγεμόνας απορούσε, και δεν ήξερε τί να κάνει, γι' αυτό διέταξε να αποκεφαλίσουν την Μάρτυρα έξω από την πόλη. Η Α-γία τότε, αφού αποκεφαλίστηκε, ω του θαύματος!, αντί να ρεύσει αίμα, έρευσε γάλα. Το δε άγιο σώμα και την κεφαλή της διέταξε ο δυσσεβέστατος ηγεμόνας να βάλουν μέσα σε σάκκο και μαζί με αυτά να βάλουν και τριακόσια λίτρα μολύβι και έτσι να τα ρίξουν στην θάλασσα. Άγγε-λος όμως Κυρίου έσκισε τον σάκκο και έβγαλε το λείψανο σε τόπο που λέγεται Ρισηστό. Όταν το έμαθε αυτό μία γυναίκα της συγκλήτου, Αμμία ονομαζόμενη, πήγε στον τόπο εκείνο και, αφού τύλιξε με σεντόνια και άλειψε με μύρα το τίμιο λείψανο, το ενταφίασε σε ένα ξεχωριστό

τόπο του Ρισηστού προς δόξα Θεού.

*(Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου, Συναξαριστής, τ. Α΄, εκδ. Συνοδία Σπυρίδωνος
Ιερομονάχου, Νέα Σκήτη Άγιον Όρος, σ.386-387)*